

GLOBALISTÉ PŘES WHO PO COVIDOVÉM ÚTOKU NA NAŠE ZDRAVÍ A EXISTENČNÍ ZÁZEMÍ ,VYHLÁSILI VÁLKU POSLEDNÍM ZBYTKŮM NAŠÍ SOCIÁLNÍ INTEGRITY: ZDROJEM DOMÁCÍHO NÁSILÍ JE PODLE ŽEN Z OSN TRADIČNÍ RODINA! JE NUTNO VYMÝTIT HETEROSEXUÁLNÍ VZTAHY A TRADIČNÍ RODINU!

- CZ24 News | 22. března 2021

Zpráva WHO, s níž tato hlásná trouba globalistů po covidovém útoku na naše zdraví a existenční zázemí vyhlašuje válku posledním zbytkům naší sociální integrity

Slabomyslné iniciativy britských feministek diskutované západním tiskem o zákazu vycházení mužů po osmnácté večerní hodině se ukázaly jako součást přípravy na rozsáhlou kampaň pro zavedení protirodinných opatření do světového zákonodárství. Nyní je hlavním činitelem změn WHO, jíž se nedávno podařilo rozpoutat covidovou psychózu po celém světě. Globální oligarchie se totiž rozhodla neomezovat svůj teror pouze na nemoci, ale společně s organizací OSN na “posílení postavení žen” (UN Women – OSN pro ženy) financovanou Gatesem, Rockefellerem a Sorosem vyhlásila WHO „pandemii domácího násilí“ a požaduje, aby všechny země neprodleně přijaly zákonná opatření proti tradiční rodině.

V anotaci ovšem zapoměla uvést, že domácí násilí vzkvétá především v zemích třetího světa v důsledku jejich chudoby, otroctví, občanských válek, nedostatku vzdělání, a místo toho, aby jim bohaté země pomohly, nebo je alespoň přestaly okrádat, budou v nich stejně jako ve všech ostatních státech ničit fungující rodiny.

Dosud se to k široké veřejnosti nedostalo, ale brzy se stane jedním z hlavních úderných dokumentů feministek zpráva WHO a „OSN pro ženy“ nesoucí burčující název *„Všudypřítomné nebezpečí: každá třetí žena na světě je podrobena násilí.“* Níže uvedené výňatky hovoří o „pandemii“ domácího násilí, kterou je podle WHO nutné urgentně řešit prostřednictvím sexuální výchovy a destrukce rodin.

Hysterické výroky

„Nové údaje WHO a jejích partnerů ukazují, že násilí páchané na ženách zůstává vážným a rozšířeným problémem a začíná ve znepokojivě raném věku. Asi 736 milionů žen – neboli každá třetí žena – zažilo fyzické nebo sexuální násilí ze strany intimního partnera, nebo sexuální násilí ze strany jiné osoby, přičemž tento ukazatel se za poslední desetiletí téměř nezměnil. Toto násilí však nastupuje v dřívějším věku: každá čtvrtá žena (ve věku 15–24 let), která zažila nějaký vztah, má ve 25 letech zkušenost s násilím ze strany intimního partnera. Nejběžnější formou násilí na ženách na celém světě je hrubé zneužívání ze strany intimních partnerů (postihuje přibližně 641 milionů žen). Podle získaných údajů je současně 6% žen na světě vystaveno sexuálnímu napadení osobami, které nejsou jejich manžely nebo partnery. Skutečný údaj může být výrazně vyšší vzhledem k rozšířené stigmatizaci obětí a neúplné registraci případů sexuálního násilí. Zpráva předkládá údaje z dosud největšího průzkumu rozšíření násilí páchaného na ženách, který provedla WHO na žádost speciální pracovní skupiny OSN. Obsahuje data z let 2000 až 2018.“ sděluje nám zpráva WHO.

Takže každá třetí žena, babička či dívka starší než patnáct let, byla podle odhadů WHO vystavena „fyzickému a sexuálnímu“ násilí (rozumí se i v psychologické formě, jak je uvedeno v samotné zprávě) – a nejčastěji v rodině. To znamená, že je naléhavě nutné sebrat armádu světlých lesbiček a blogerek, aby poslaly všechny nadržené otrapy na popraviště. A kdo by nevěřil tak váženým lidem, jako je generální ředitel WHO Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus, který uvedl: *„Násilí páchané na ženách, které způsobuje utrpení milionům žen a jejich rodin, se týká každé jednotlivé země i kultury a prohlubuje se s pandemií COVID-19. Na rozdíl od COVID-19 však násilí na ženách nelze zastavit očkovaním. Proti němu lze bojovat pouze systematickým a cíleným úsilím vlád, místních komunit a jednotlivců změnit škodlivé postoje, posílit postavení žen a dívek a jejich přístup ke službám a podporovat zdravé vztahy založené na vzájemném respektu.“*

Své k tomu řekla také ředitelka organizace „OSN pro ženy“, černoška pocházející z JAR Phumzile Mlambo-Ngcuka: *„Je vážně znepokojující, že tato všudypřítomná forma mužského násilí na ženách nejenže přetrvává s neměnnou úrovní, ale má také zhoubné následky pro mladé ženy ve věku 15–24 let, z nichž mnohé jsou mladými matkami. Popsaná situace byla pozorována ještě před zavedením režimu domácí izolace v důsledku pandemie. My však víme, že četné negativní důsledky šíření COVID-19 vedly k tzv. „sekundární pandemii“, která se projevila zvýšením počtu hlášených případů všech druhů násilí na ženách a dívkách. Každá vláda proto musí přijmout rozhodná a důsledná opatření k zamezení tohoto jevu a musí tak učinit za účasti žen.“*

Manipulace s pojmy

WHO a ženy z OSN navíc již vypracovaly požadavky na země „nemocné tímto násilím“. Podle nich by se všechny země měly okamžitě distancovat od rodinné politiky a prolomit „genderové stereotypy“, podle nichž má muž živit a chránit svou rodinu a žena vychovávat děti a starat se o rodinný krb. Dále by se měla do škol zavádět komplexní sexuální výchova a hromada feministických nevládních

organizací by měla dostávat finanční podporu, což nečiní žádná nadace ani Velká Británie, která celý tento banket oficiálně platí.

Mohlo by se zdát, že čísla jsou dost hrozná na to, abychom je ignorovali – koneckonců mluvíme tady o každé třetí zbité nebo znásilněné ženě. Tady by každý rozumný člověk mohl souhlasit s tím, že hrubián, který přijde domů opilý a bije svou rodinu, nemluvě o znásilnění, má podle příslušných článků trestního řádu sedět ve vězení. Jenomže problém je v něčem úplně jiném. V samotné zprávě, na níž se [WHO ve své výzvě odkazuje](#), si můžeme přečíst, že „dostupná data jsou zkreslena ve směru závažnějších forem, jako je znásilnění nebo pokus o znásilnění.“

Co je tedy z pohledu feministek míněno pod sexuálním násilím v rodině? Úplně všechno! Grooming, jehož smyslem je „budování důvěrného vztahu s cílem překvapit, vytvořit pocit nejistoty a zjistit, zda se podrobíte“; žárlivost; donucovací taktiky – „obtěžující flirtování, vyvolávání pocitu viny, studu, nebo zuřivosti, které vás mají přinutit k sexu. Muž bručí, uráží se, stává se podrážděným, dokud se mu nevzdáte“; vyhrožování rozchodem – „muž upozorňuje na možnost rozchodu, aby vás zastrašil a přinutil k pohlavnímu styku“.

Obzvláště oblíbeným požadavkem feministek je – sexuální abstinence, „vykořenění“ sexu ze vztahu. Některé fanatičky zcela zavrhnou sex ve vztahu, pokud k němu není pádný důvod (např. početí). Jakékoli sexuální žadonění se u nich setkává s posměchem provázeným horlivými argumenty pro abstinenci. Zjevně jediným řešením, jak může proběhnout pohlavní styk manželů, je písemný a notářsky ověřený souhlas partnerky.

Úplně stejné je to s fyzickým násilím – tím se chápe například i slovní „vyhrožování“. Potom samozřejmě počet „násilníků“ v každé zemi mnohonásobně vzroste a počet obětí se počítá na miliony. Navíc autoři zprávy WHO posunuli na stejnou úroveň i psychologické násilí.

„Násilí ze strany manžela nebo mužského intimního partnera, fyzické, sexuální nebo psychologické, je celosvětově nejběžnější formou násilí na ženách,“ píše se na samém začátku dokumentu. To znamená, že banální sexuální skandály již byly započítány mezi násilné činy. Tím to ale nekončí a v průběhu zprávy se dozvídáme, že násilím je také „diskriminace, již mohou být s vyšším rizikem vystaveny například ženy se zdravotním postižením, migranti, domorodé obyvatelstvo a transsexuálové“. Je lepší se neptat, jak se do statistik dostali devianti – s kvótami pro LGBT tomu není jinak. Ve výsledku to znamená, že vágním zobecněním pojmu násilí WHO a „OSN pro ženy“ úmyslně zlehčují vážné zločiny tím, že sexuální skandál či hrozbu rozchodem staví na roveň bití či znásilňování.

Manipulace s daty

Toliko o tom, co si myslí. Nyní k tomu, jak a kdo to zařídí. Také zde je spousta zajímavých věcí. A začneme tím, že data ze statistického souboru, kam zanášejí údaje zdravotníků a „hodnocení nezávislých organizací“, nejsou jen pochybná, ale vysloveně vycucaná z prstu. Jejich „pandemie domácího násilí“ je rozšířená v Afghánistánu, Papui-Nové Guineji, Šalamounových ostrovech, Ugandě, Libérii, Nauru a v tuctu dalších chudých zemí, kde jsou války, chudoba, někde i otevřené otroctví, zneužívání dětské práce a chybí tam vzdělanost i zdravotnictví. Lidi z WHO ale nezajímají „podrobnosti“, hlavní věcí pro ně je přidat do statistik každého, jen aby protlačili své antihodnoty i v zemích, odkud dokonce ani jejich statistiky neobsahují data o „pandemii“ a odkud nemají své sorosovské lesby v OSN.

Nyní věnujme pozornost tomu, kdo vnáší čísla do statistik pro WHO. A tady narazíme nejen na WHO, ale také na zmíněnou organizaci „OSN pro ženy“. Pokud by si někdo myslel, že jde o analog Světové organizace, kde sedí zástupci všech zemí od Ruska a Číny až po Nikaraguu, pak by se spletl. Jedná se

o poměrně uzavřený klub radikálních feministek, které se věnují hlavně vymetání různých akcí a fór, kde všem vymývají mozky bojem za genderovou rovnost, což nám sděluje i jejich [oficiální web](#). A najdete tu vše od tweetů za práva homosexuálů a [kritiky RT](#) až po instruktáž pro policisty, jak správně určovat „[domácí násilí](#)“.

Zvrácené hodnoty

Mnohem lepší představu o této organizaci nám však dá její sekce „[Ženy, které obdivujeme](#)“:

Aby bylo jasno, máme co do činění s oficiální organizací při OSN, která zahrnuje dobrých dvě stě zemí. Kdo je pro ně tedy příkladem? Snad matky s mnoha dětmi, které vychovaly vzorné dcery a syny? První žena, která se stala astronautkou? Vědkyně v oboru fyziky nebo chemie? Učitelky? Přední lékařky? Matka Tereza?

To prostě neuhádnete. „Ženy z OSN“ dnes obdivují:

- Chilskou prezidentku Michelle Bacheletovou – zastánkyni potratů a feministku;
- Ukrajince, který se stal „Anastasí Evou Domani“ a nyní za Sorosovy peníze bojuje za práva homosexuálů na Ukrajině;
- Marockého výtvarného „génia“ Zainab Fasikiho (bezbožný) – transsexuála, který se proslavil výstavou nahých tet v muslimské zemi;
- Glorii Steinemovou – anarchofeministku a spisovatelku z USA, která je známá výrokem: *„Začali jsme vychovávat dcery, které se spíše podobají synům... ale jen málo lidí má odvahu vychovávat syny, aby se podobali našim dcerám.“* A také: *„Rodina je hlavní mocenskou jednotkou: právě v ní se učíme věřit, že jsme lidé, právě v ní nás učí vidět pohlavní a rasové rozlišení, a dokonce je to zařízeno tak, abychom přijali totální systém autoritářské vlády jako biologicky daný.“*
- Alicii Garzu – černou aktivistku a jednu ze zakladatelek globální sítě Black Lives Matter (BLM). Kromě spolupráce s ženami z OSN, které ji obdivují, organizuje se společníky a společníci výtržnické pogromy po celém světě. Její poslední víkendový úspěch: výtečníci z BLM demolovali Luty v Belgii. No, neobdivujte se jim.

Obligátní sponzoři

Kdo však sponzoruje marasmus této „autoritativní organizace“? Částečně západní vlády. Výše uvedená zpráva WHO byla přímo financována například britským ministerstvem zahraničí. Ženy z OSN jsou financovány také soukromými nadacemi. Stačí přejít na stránku [partneři](#) organizace „UN Women“ a koho tam nespátríte?

Jsou tam všichni, které máme tak rádi – Bill Gates, George Soros, Rockefeller, Fordova nadace – to jsou ti hlavní lidé, kteří by nemohli spát, pokud by nepodporovali „boj za práva žen“. Je ovšem pozoruhodné, že ty stejné osoby jsou rovněž partnery a sponzory WHO. Ale nemyslete si, že oligarchové si jednoduše kupují agendy a prosazují feministky v mezinárodních organizacích – funguje to jinak. Žádný takový vliv oficiálně neexistuje, pouze Rockefeller, Gates, Soros a Fordova nadace rozhazují miliony dolarů, aniž by se na cokoli ptali, a celý ten loajální přístup WHO a OSN k homosexuálům, feministkám a výtržníkům z BLM jako by se zrodil sám od sebe. Oligarchové jsou přece filantropové, kteří nedělají nic jiného, než že rozdávají peníze potřebným. To do nás přece vtlučkají naše média od sametové revoluce.

Ve výsledku tu máme krajně pochybnou zprávu WHO, kterou z velké části sesmolily radikální feministky orodující za LGBT, za převýchovu dívek na chlapce a za pogromy BLM, onen doklad o

pandemii domácího násilí, kde jsou nejen vymyšlená čísla, podle nichž každá třetí žena je vystavena násilí, ale kde jsou sporné i samotné příčiny násilí. A naruby převrácené závěry, podle nichž občanské války a chudoba vycházejí z každodenních problémů rodinného života, a ne naopak. Navíc je nepravděpodobné, že poměrně obsáhlou zprávu si v angličtině přečtou alespoň někteří z redaktorů našich médií celou, a pokusí se zjistit, co se za tím vším skrývá. Podle všeho se nedostanou dál, než na konec třetího odstavce, kde se píše, že společenské poměry na planetě jsou v katastrofálním stavu. Ale zato budou všem aktivistkám chápavě tykat a snažit se prosadit zákon proti domácímu násilí.

Na celém tomto příběhu je nejasná pouze jediná věc: jak hodlá naše země prosazovat rodinnou politiku a zvyšovat natalitu na pozadí otevřeně protirodinné politiky WHO a OSN – rozumí se na pozadí uchýlené globalistické propagandy, jakou šíří feministky za peníze celé řady rozvratných neziskových organizací financovaných mimo jiné samotným státem z našich daní?

Je na čase přehodnotit naše vztahy s těmito organizacemi. Poslední rok nám přesvědčivě ukázal, že řídit se radami a doporučeními WHO na pozadí všech pandemií, včetně COVID-19, znamená smrtelné nebezpečí pro budoucnost našeho národa.

Zdroj: <https://www.protiproud.cz/>